

ferne have nogen Betydning, saa er det rimeligt, at der er flet Skade; thi naar f. Ex. Ribe Stiftstidende kun har een Læser i Ringkjøbing Amt, og to i Veile Amt, saa maa man rigtig nok tro, at Befjendtgjørelserne ingen Betydning have, hvis der ikke skulde være flet Skade ved den nuværende Ordning. Seg kan nævne et andet kuriøst Exempel. Det er, at Viborg Stiftstidende flet ingen Læser har i Ribe og Løgstor, uagtet de ligge i Viborg Stift, hvorimod Aalborg Stiftstidende har en hel Del Læsere i disse Byer. Have altsaa Befjendtgjørelserne nogen Betydning, forekommer det mig, at der nødvendig maa være flet Skade under den hidtil værende Tilstand; men maasse er Betydningen af Befjendtgjørelserne saa ringe, at det ikke afftedkommer nogen større Skade, men dette kan den meget ærede Rigsdagsmand dog virkelig ikke bevise. Han talte om det almene Vel osv., men for saa vidt man gaar ud fra, at Befjendtgjørelserne netop skulde finde Sted for det almene Vel, ser jeg ikke, hvorfor vi skulde opretholde Noget, som i Grunden vler sig flet ingen Betydning, at have for det almene Vel, idet nemlig Stiftstidenderne ikke blive læste paa mangfoldige Steder i Stiftet. Seg kunde nævne flere Exemppler. Den Stiftstidende, som er aller mest udbredt, nemlig Dvns Stiftstidende, har saaledes fjer og skriver 5 Læsere paa Langeland. (En Stemme: Det er nok!). Naar det ærede Medlem siger, at det er nok, saa maa jeg dog tillade mig at mene, at det er meget lidt i en Jurisdiktion. Men det ærede Medlem for Ddenje har ogsaa indtaaget et meget privilegeret Standpunkt. Om han ogsaa har sagt, at han vil nærme sig Flertallet, saa tror jeg dog, at det tildels er tvungen af Omstændighedernes Magt, at han har gjort det, og ikke rent godvilligt. Det ærede Medlem appellerede saa stærkt til Billighed, og han oplyste os om, at den nuværende Dvns Stiftstidende har koster 50,000 Rd. Det er nu for det Første mange Mar siden, og dernæst er det ikke Privilegiet, der har koster denne Sum, men det er Avisen med dens store Læsefreds. — Seg har hørt — jeg kan ganske vist ikke indestaa for Rigtigheden deraf, men jeg har det fra en temmelig paalidelig Kilde. — at den nævnte

Stiftstidende skulde have en Indtægt af 13,000 Rd. gaarlig, og maasse Mere, saa at det synes mig, at naar der nu er gaaet saa mange Mar siden, den Tid, saa kan dette Skridt ikke være, saa overordentlig ubilligt. Støttende mig til alle disse Grunde, kan jeg ikke se rettere, end at det vil være billigt strax at ophæve alle Privilegierne. Ordene „indtil videre“ ere formentlig flete Syldest, idet der ikke, som et æret Medlem sagde, kun er gaaet et Par Mar, men der er gaaet hele 7 Mar, nemlig Tiden, fra 24de Februar 1865. Naar man tager Hensyn til, hvorledes man gif til Værks overfor Møllerne, som man kun gav en Stift af 10 Mar, nemlig fra 1852 — 1862, maa man sige, at der ikke her vil være nogen Ubillighed. Mon ikke Møllernes Gienstande havde været Gienstand for Handel og Wandel i en ganske anden Grad, og i et langt større Maaal, end der er Tale om ved Stiftstidenderne, og saa er der jo med Hensyn til disse ikke Tale om at ophæve Privilegierne før 1873, saa at vi altsaa ville lade dem bestaa i 8 Mar. Seg fjonner altsaa ikke, at Flertallets Forslag kan siges at være ubilligt, og jeg maa maasse endnu nævne, at Flertallet ogsaa i § 5 har taget Billighedshensyn, idet det nemlig der hedder, at Stiftstidenderne under i Dvrigt lige Forhold, har komme i særlig Betragtning, for de nuværende Privilegiehaveres Livstid. Det kan nu vel ikke betvivles, at Aalborg Stiftstidende, Aarhus Stiftstidende og Dvns Stiftstidende, hvilke Tidender viste Medlemmer synes at tage sig saa Dvrigt af, have en temmelig stor Udbredelse i de omliggende Jurisdiktioner, og i saa Fald ville de jo blive valgte som de lokale Blade og som saadanne fage de retslige Befjendtgjørelser, saa at jeg tror, at Flertallet endogaa er mere billigt end Mindretallet, der strax vil paalægge Stiftstidenderne en Afgift for de Egne, hvor de ikke maatte være udbredte. S, alt Fald, er der her ikke Tale om et uoverspringeligt Spølg, hvor den ene Part staar paa Retten og den anden paa Uretten, Side, men der er kun Tale om et Mere eller et Mindre, og jeg veed, at der ogsaa er juridiske Medlemmer i Udvalget, som have den Dvsfatsse, at Flertallet, naar Alt kommer til Alt, endda